



Regenboog
Steenwijkerland

STRATEGISCH BELEIDSPLAN

2021-2022

Stichting Regenboog Steenwijkerland

1.

Stichting regenboog Steenwijkerland

Visie

Stichting Regenboog Steenwijkerland, opgericht in 2021, streeft naar een gemeente waar mensen elke dag, overal zichtbaar, zichzelf kunnen zijn. Op de scholen, het werk, de straat en in de eigen omgeving spelen seksuele oriëntatie, genderidentiteit of -expressie geen rol. Binnen de gemeente is iedereen gelijkwaardig, heeft iedereen dezelfde rechten en iedereen dezelfde kansen. Elke LHBTIQ+ persoon krijgt ruimte en steun om te zijn en worden wie die persoon wil zijn. In Steenwijkerland hoeft niemand zich te verantwoorden voor wie diegene is of van wie diegene houdt. Waardoor iedere inwoner zonder vragen, zonder schaamte, met trots, gewoon een gelukkig mens kan zijn.

Missie

Regenboog Steenwijkerland komt op voor de belangen en positie van LHBTIQ+ inwoners (Lesbische vrouwen, Homoseksuele mannen, Biseksuele mensen, Transgender personen, Intersekse personen, Queer personen en anderen) en iedereen die zich met deze groep verbonden voelt. Wij zijn een netwerk ván en vóór de LHBTIQ+ gemeenschap in Steenwijkerland. Regenboog Steenwijkerland wil aandacht voor zichtbaarheid, sociale erkenning en emancipatie van LHBTIQ+ inwoners, in de stad, de verschillende kernen en in het buitengebied. Door te luisteren naar wat speelt, wat nodig is en wat anders moet. Wij werken aan een veilige omgeving voor LHBTIQ+ op straat, op school, in werk, het uitgaansleven, de sportclub, religie en cultuur, in de leefomgeving etc. Door de gemeenschap te verbinden en van daaruit, door middel van onder andere activiteiten, te bouwen aan een gelijkwaardige positie binnen de gemeente.

Dromers, denkers, doeners, durvers

Regenboog Steenwijkerland gelooft in de kracht van de ontmoeting, het goede gesprek en het verbinden van mensen. Binnen de LHBTIQ+ gemeenschap en daarbuiten. Door een platform te zijn waar doeners activiteiten organiseren, waar denkers de knelpunten binnen Steenwijkerland agenderen en daarover in gesprek gaan met de gemeente, het onderwijs, de werkgevers en anderen. Waar durvers zorgen voor meer zichtbaarheid, normalisatie en erkenning door er te zijn op straat en de regenboogvlag te hijsen. Waar dromers mijmeren over een toekomst waarin geen kind meer gepest en volwassene uitgesloten wordt vanwege seksuele oriëntatie, genderidentiteit of -expressie. Wij geloven in de kracht van een Steenwijkerland waarin iedereen zichzelf kan zijn en laten zien. Een gemeente waar niemand trots hoeft te zijn op wie die persoon is, omdat die persoon gewoon is.

Het bestuur van de stichting wordt gevormd door enthousiaste, betrokken inwoners van Steenwijkerland, van binnen en buiten de LHBTIQ+ gemeenschap. Een groot aantal vrijwilligers is actief binnen één van de werkgroepen Jongeren, 55+, de regenboogweek, voorlichting en educatie en andere werkgroepen in oprichting.

Terugblik

Met de oprichting van de stichting zijn belangrijke stappen gezet in de bewustwording over de noodzaak tot emancipatie, de onderlinge ontmoeting en cohesie en de zichtbaarheid van de LHBTIQ+ inwoners van Steenwijkerland.

De organisatie van de allereerste Regenboogweek Steenwijkerland in oktober 2021 heeft de zichtbaarheid en het elkaar kunnen ontmoeten enorm versterkt. Door de hele gemeente stonden billboards om aandacht te vragen voor de Regenboogweek. In aanwezigheid van

burgemeester en wethouder werd een 23 meterhoge regenboogvlag op de Steenwijker Toren onthuld, waarvan de beelden zelfs de NOS-sites haalden. Zowel in de Doopsgezinde kerk in Steenwijk als in de PKN kerk in Kuinre vonden vieringen plaats. Samen met Luxor Cinemas werd de landelijke première van Anne+ naar Steenwijk gehaald. In de bibliotheek was een talkshow, in de Buze een Rainbow jongerensoos en de week werd afgesloten met een drukbezochte borrel bij de Heren van de Rechter.

Ook nam Regenboog Steenwijkerland het initiatief tot het Regenboog Manifest Steenwijkerland 2022. Een plan met 9 punten ter verbetering van de sociale erkenning en emancipatie van de LHBTIQ+ inwoners van Steenwijkerland. Het Manifest werd ondertekend door alle partijen in de raad, waarmee zij het nieuwe college, te vormen na de gemeenteraadsverkiezing van maart 2022, oproepen werk te maken van de emancipatie en een aantal maatregelen uit te voeren.

In het teken van Paarse Vrijdag werden digitale bezoeken gebracht aan het primaire onderwijs. Ook zijn er verhalen voorgelezen en gefilmd die in de klas getoond konden worden.

Om beter zicht te krijgen op de positie van jongeren binnen de gemeente is eind 2021 een onderzoek gestart naar de sociale veiligheid op scholen en daarbuiten. De resultaten van dit onderzoek worden in 2022 verwacht.

Wat we gaan doen

Wij zijn dankbaar voor de positie die LHBTIQ+ers in Nederland hebben en trots op wat wij als stichting in het eerste jaar hebben kunnen doen. Maar, we zijn pas net begonnen.

De aanwezigheid van een sterk verbonden LHBTIQ+ gemeenschap in Steenwijkerland is nog geen vanzelfsprekendheid. Niet bij alle inwoners en ook nog niet binnen de eigen community. Hand-in-hand over de markt lopen of affectie tonen op een terras in Giethoorn bijvoorbeeld, kan nog steeds rekenen op nieuwsgierige of andere blikken. Of, er worden opmerkingen gemaakt. In sportverenigingen of tijdens het buitenspelen ben je al snel een homo als je de bal mist, of niet van de brug durft te springen. Uit de kast komen (als dat al zou moeten) is voor veel LHBTIQ+ers nog steeds een ding. Ook binnen onze stichting zijn verhalen van aarzeling, afwachting en afkeuring op te tekenen. De heteronorm of gendernorm (meestal man) is ook in Steenwijkerland nog altijd dominant. Afwijken van die norm leidt tot wat in de literatuur minderheidsstress genoemd wordt. We zijn van nature geneigd om binnen de groep te willen horen. Maar als die groep (of gezin, of sportclub, of bedrijf) conservatief is, of orthodox, of heel macho is het knap lastig om voor jezelf te kiezen. Ondanks de ogenschijnlijk hoge tolerantie naar LHBTIQ+ers, blijkt uit onderzoek van Movisie ook dat eenzaamheid onder LHBTIQ+ers nog altijd groter is, net als het aantal depressies en zelfmoorden onder jongeren. Binnen de eigen gemeenschap moet het vanzelfsprekend worden dat we elkaar opzoeken en ons laten zien. Bekend maakt bemind óók in Steenwijkerland.

Stichting Regenboog Steenwijkerland wil de komende jaren werken aan zichtbaarheid, verbinding en sociale erkenning. Dat doen we met de hele gemeenschap en voor heel Steenwijkerland. Op welke wijze beschrijven we in ons strategisch plan. Ons motto 'Leef je kleur, kleur je leven!' laat zien dat wij ons inspanssen voor een Steenwijkerland waarin iedereen gewoon zichzelf kan zijn. Aan het werk!

2.

Strategisch kader

In dit plan beschrijven wij hoe wij in de periode 2021-2022 werk gaan maken van ontmoeting en empowerment, zichtbaarheid en sociale erkenning van LHBTIQ+ inwoners van Steenwijkerland. Eind 2022 zal er een strategisch plan zijn voor de periode 2022-2027.

Het beleid en de activiteiten van Stichting Regenboog Steenwijkerland komen voort uit het bestuur, één van de werkgroepen of uit de samenwerkingsgesprekken. In het oprichtingsjaar 2021 is een bestuur gevormd, zijn portefeuilles verdeeld en vrijwilligers geworven voor de verschillende werkgroepen.

Stichting Regenboog Steenwijkerland heeft nauw contact met de gemeente en er zijn in het oprichtingsjaar contacten gelegd met vele organisaties die een rol kunnen spelen in het realiseren van onze doelstellingen. Zoals sociaal werk De Kop, onderwijsinstellingen RSG en Eekeringe, culturele organisaties als de bibliotheek, naburige regenboog-gemeenten, COC Zwolle en instellingen voor ouderenzorg. De contacten, ontmoetingen, gesprekken en samenwerkingen zullen verder worden verdiept en uitgebreid.

STRATEGISCHE LIJNEN

Er zijn drie strategische lijnen van waaruit beleid wordt ontwikkeld en activiteiten ontstaan.

- Ontmoeting
- Zichtbaarheid
- Sociale erkenning

Ontmoeting

Stichting Regenboog Steenwijkerland streeft naar een gemeente waarin elke LHBTIQ+er een volwaardige plaats in de samenleving heeft. Uitgangspunt is dat we zover nog niet zijn. Alhoewel de acceptatie van LHBTIQ+ers in het algemeen elk jaar toeneemt zijn er binnen de gemeenschap specifieke groepen die op achterstand staan. Daarnaast geldt ook dat LHBTIQ+ers veel meer dan gemiddeld in de openbare ruimte of eigen kring te maken krijgen met (verbaal) geweld en/of uitsluiting.

Emanciperen vanuit een achtergestelde positie gaat altijd via drie principes, die elkaar aanvullen en opvolgen: wetenschappelijke erkenning, sociale acceptatie en wettelijke gelijkheid. Zolang dit proces loopt zetten wij in op het ontwikkelen en versterken van eigen kracht. Door LHBTIQ+ers in staat te stellen zelf daadwerkelijk invloed uit te oefenen op de hun leefomstandigheden. De balans moet verschuiven van 'bepaald worden' richting 'zelf bepalen', waardoor mogelijkheden ontstaan om naar eigen inzicht keuzes te maken (op wie je verliefd wordt, of hoe je jezelf ziet) en je leven zelf en met anderen in te vullen. Dat proces kan versterkt worden door 'gelijkgestemden' te ontmoeten en ervaringen uit te wisselen.

Zichtbaarheid

Als je het aantal mensen dat zich rekent tot de LHBTIQ+ gemeenschap ruim telt kom je tot zo'n 7 à 10% van de bevolking. In Steenwijkerland dus zo'n 4400 inwoners. Meer dan 90% van de inwoners identificeert zichzelf dus als heteroseksueel. Geen wonder dat onze samenleving en dus ook onze gemeente heteronormatief zijn. De algemene aanname is dat anderen heteroseksueel zijn en dus vallen op personen van het andere geslacht. En dat

anderen ook cisgender zijn, wat wil zeggen dat ze zich identificeren met en gedragen als het gender dat ze waren bij geboorte.

Als LHBTIQ+er val je dus op. Of je nou wilt of niet. Ondanks de gestegen acceptatie voor LHBTIQ+ers, roept gedrag (hand-in-hand lopen, elkaar een zoen geven, je huwelijk kerkelijk laten inzegenen, de Amsterdam Pride etc.) bij een grote groep (en nog meer bij jongeren) nog altijd negatieve reacties op. Dat resulteert erin dat veel LHBTIQ+ers hun gedrag in de publieke ruimte aanpassen. Wellicht geldt ook hier onbekend maakt onbemind. Wij maken dus werk van het vergroten van de zichtbaarheid.

Sociale erkenning

Stichting Regenboog Steenwijkerland maakt een onderscheid tussen acceptatie en erkenning. Wij streven nadrukkelijk naar sociale erkenning. In acceptatie zijn in Nederland en Steenwijkerland grote stappen gezet. Maar die acceptatie heeft voornamelijk betrekking op LHBTIQ+ *zijn*, en niet op *doen*, zoals eerder aangehaald. En dan met name acceptatie voor personen die zich identificeren als homoseksueel (mannen) of lesbisch (vrouwen). De acceptatie van Transgender, non-binaire en biseksuelen blijft ver achter. Daarnaast wordt regelmatig het bestaansrecht van een organisatie als COC of Regenboog Steenwijkerland, een Regenboogweek of Pride ter discussie gesteld. Is dat nou nog wel nodig zo'n Pride, zo'n kroeg, zo'n week? Waarmee voorbij wordt gegaan aan de specifieke positie en problemen van de LHBTIQ+ers. Wij streven dus naar een gelijkwaardige positie in de gemeente én erkenning van de specifieke omstandigheden van de LHBTIQ+ gemeenschap.

3.

Maatschappelijke context

Van de allereerste zoenende jongens in GTST in 2009 die veel ophef veroorzaakten tot de première van de Netflix Queerfilm Anne+ afgelopen oktober tijdens de Regenboogweek Steenwijkerland. Er is veel veranderd in de representatie en zichtbaarheid van LHBTIQ+ ers. In 2021 werd 20 jaar openstelling van het burgerlijk huwelijk voor paren van hetzelfde geslacht gevierd. De acceptatiecijfers zijn elke twee jaar beter. En toch lijkt er sprake van schijntolerantie. Je mag wel LHBTIQ+ zijn, maar liever niet al te opzichtig. Daarom is er nog veel te doen.

Waar in Nederland homoseksuele handelingen tot 1971 in bepaalde gevallen nog strafbaar waren, is inmiddels het huwelijk opengesteld voor paren van gelijk geslacht en zijn scholen verplicht om te werken aan acceptatie van seksuele- en genderdiversiteit. Er zijn *Gender & Sexuality Alliances* (GSA's) op zo'n 80 procent van de middelbare scholen in Nederland. De acceptatiecijfers stijgen gestaag. In 1968 was zesendertig procent van de bevolking uitgesproken negatief tegenover LHBTIQ+ers, vandaag is dat nog maar zes procent. (COC NL)

En toch schuurt er iets, het laagje acceptatie is dunner dan het lijkt. Vooral als LHBTIQ+ers zichtbaar worden, als seksuele-, gender- en seksediversiteit dichtbij komen. Dan reageren nog veel Nederlanders afwijzend. Hoewel een grote meerderheid van de Nederlanders gelukkig positief tegenover LHBTIQ+ ers staat, vindt een derde van de bevolking het aanstootgevend als twee mannen elkaar in het openbaar een zoen geven. Eén op de vijf Nederlanders vindt twee zoenende vrouwen aanstootgevend. Terwijl bijna niemand een heterokus aanstootgevend vindt. Voor hand in hand lopen gelden vergelijkbare cijfers. Nederlanders hebben relatief weinig waardering voor vrouwen die zich 'mannelijk' gedragen en mannen die zich 'vrouwelijk' gedragen. Het lijkt er op dat de meeste Nederlanders vinden dat je LHBTIQ+ mag zijn; de vraag is of je ook LHBTI mag dóen. (Movisie)

LHBTIQ+ers hebben te maken met specifieke problemen. Zo worden zeven op de tien LHBTIQ+ers in hun leven geconfronteerd met fysiek of verbaal geweld wegens hun identiteit. Van de transgenderpersonen kreeg zelfs bijna de helft in de afgelopen twaalf maanden te maken met geweld. 'Homo' is op scholen het meest gebruikte scheldwoord, LHBTIQ+ jongeren worden tot vier keer vaker gepest en de suïdecijfers liggen in deze groep bijna vijf keer hoger dan gemiddeld. LHBTIQ+ asielzoekers voelen zich regelmatig onveilig in de opvang en krijgen te maken met een gebrekkig asielbeleid. In veel bi-culturele en religieuze kringen blijft de acceptatie achter, wat vaak een zware last is voor LHBTIQ+ers uit die kringen. De helft van de Turkse- en Marokkaanse Nederlanders vindt homoseksualiteit bijvoorbeeld altijd verkeerd. Dat zelfde geldt voor 54% van de moslims en 58% van de orthodox-gereformeerden, tegenover 4% van de niet-gelovige Nederlanders. Een aanzienlijke groep oudere LHBTIQ+ers vreest negatieve reacties van medebewoners of personeel in ouderenzorginstellingen. Intersekse personen ervaren taboes, gevoeligheden en onwetendheid rond hun conditie. (Movisie)

Overijssel

Uit onderzoek 'Welzijn LHBTIQA Overijssel 2021' van Vizier blijkt dat de situatie in Overijssel vergelijkbaar is met de rest van Nederland. LHBTIQ+ers rapporteren een toename in de acceptatie. Toch blijft de groep die juist achteruitgang ziet ook substantieel (30%). Bovendien is de ervaren veiligheid volgens meer mensen verslechterd dan verbeterd. Homoseksuele, lesbische en cisgender inwoners ervaren de meeste acceptatie op straat, werk of school. Biseksuele, queer en transgender personen ervaren dit veel minder. 1 op de 13 respondenten in het onderzoek van Vizier ervaart lage acceptatie van de eigen ouders en broers en zussen. Onveiligheid wordt het meest ervaren in de publieke ruimte. Eén op de zes respondenten ervaart soms tot vaak onveiligheid op school of werk. LHBTIQ+ers mijden sporten of sportverenigingen met een macho en heteronormatieve cultuur. Minder dan 40% van de respondenten denkt dat LHBTIQ+ers zichzelf kunnen zijn in de sport. Van alle onderzochte settings (familie, werk, school, sport) is de ervaren acceptatie in geloofsgemeenschappen en binnen het christelijk onderwijs het laagst. Eén op de vier voelde zich onveilig in gebedshuizen, de helft denkt dat je niet jezelf kunt zijn, slechts een derde ervaart ruimte om niet-cisgender te zijn. (Vizier en RU)

Gendernormativiteit en schijntolerantie

Wat betreft gelijke rechten is veel bereikt, het draagvlak voor juridisch gelijkstelling van LHBTIQ+ers is hoog, maar er is sprake van een zekere schijntolerantie. Het laagje acceptatie is flinterdun. Uit steeds meer onderzoeken blijkt dat uitsluiting van of geweld tegen LHBTIQ+ personen zijn achterliggende grond heeft in hardnekkige gendernormativiteit. In de opvoeding worden verwachtingen van jongens en meisjes nog altijd scherp neergezet. De invloed van met name het denken over mannelijkheid leidt tot weerstand tegen seksuele en genderdiversiteit. Hier is (in de opvoeding) nog (te) weinig aandacht voor. (COC NL)

Ook binnen de LHBTIQ+ gemeenschap is sprake van een (deels zelf opgelegde) norm wat een acceptabele genderexpressie of seksuele oriëntatie is, dit uit zich bijvoorbeeld in weerstand tegen 'vrouwelijke' mannen en 'mannelijke' vrouwen, transfobie en bifobie. Tegelijkertijd bevraagt de toegenomen zichtbaarheid van de trans- en interseksuele gemeenschap en van non binaire genderexpressies binnen de LHBTIQ+ gemeenschap de traditionele opvattingen over 'mannelijk' en 'vrouwelijk'. Onder invloed van #metoo is er meer aandacht gekomen voor toxic masculinity (grensoverschrijdend en/of rolpatroon bevestigend 'haantjes'-gedrag).

Bredere Maatschappelijke Ontwikkelingen

Stichting Regenboog Steenwijkerland en de LHBTIQ+ gemeenschap staat niet los van de samenleving. Een samenleving die continu in beweging is. Daarom schetsen we in deze alinea een aantal relevante maatschappelijke ontwikkelingen. (SCP, CBS). De Nederlandse bevolking groeit en vergrijsst. Dat geldt ook voor Steenwijkerland. We worden steeds ouder en er is meer diversiteit in (culturele) achtergrond, opleiding, religie en inkomen. Het aantal eenpersoonshuishoudens neemt toe, mede door vergrijzing en dan met name in de stad. Eenzaamheid is onder ouderen een punt van zorg, zeker als het gaat om LHBTIQ+ ouderen blijkt uit onderzoek van Movisie.

Bijna 10% van de inwoners van Steenwijkerland heeft een migratie achtergrond. Acceptatiecijfers van LHBTIQ+ers onder 'nieuwe' Nederlanders met een Oost-Europese achtergrond of orthodox geloof zijn beduidend lager dan het landelijke gemiddelde. Meer dan de helft (53,3%) van de 'nieuwe' inwoners van Steenwijkerland heeft een Westerse achtergrond (voornamelijk arbeidsmigranten). 6,5% heeft een Turkse achtergrond, 3,8% een Antilliaanse, 2,9% een Surinaamse en 1,9% een Marokkaanse (Overige landen 31,5%).

In de Nederlandse samenleving zien we een tweedeling op verschillende vlakken. Scheidslijnen lopen dwars door elkaar heen: tussen stad en land, hoog- en laagopgeleid, tussen leeftijd en etnische groepen, gezond en ongezond, mensen met en zonder sociaal netwerk.

In Steenwijkerland wonen 44341 mensen (2021), waarvan zo'n 17.000 in Steenwijk (stad). De rest van de inwoners is verspreid over bijna 30 kernen, waarvan Vollenhove (4295), Oldemarkt (2550), Giethoorn (2805) en Sint Jansklooster (2500) de grootste zijn. Qua oppervlakte is Steenwijkerland één van de grotere gemeentes van Nederland (top 15). Zowel het inkomens- als opleidingsniveau liggen onder het landelijk gemiddelde.

Stichting Regenboog Steenwijkerland heeft betrokkenen en vrijwilligers in veel kernen van Steenwijkerland. Toch zien ook wij dat het ingewikkeld is om in gelijke mate betrokkenheid te realiseren in alle kernen. Vaak ligt bij de organisatie van activiteiten de nadruk op Steenwijk (stad). Dat kan een drempel zijn voor LHBTIQ+ers in de verder gelegen kernen. Dat geldt zeker voor jongeren die in Steenwijk (stad) een veilige plek hebben bij het jongerenwerk in de Buze. Een voorziening die op te grote afstand ligt voor de jongeren in bijvoorbeeld Kuinre, Oldemarkt of Blokzijl.

Traditionele vormen waarlangs saamhorigheid in de samenleving georganiseerd werd verdwijnen. Dit zien we bijvoorbeeld in de versplintering van het politieke landschap en het afbrokkelen van religieuze zuilen. De verschuiving doet zich voor in de aard en hoeveelheid van de bindingen; meer zwakke banden nemen de plaats in van de specifieke, sterke banden die mensen verbonden in verzuilde en hoog ideologische tijden. Sociale structuren van LHBTIQ+ers zijn anders dan die van hetero's. Lang niet altijd is er sprake van een 'traditioneel' gezin-met-kinderen waarin meerdere generaties naar elkaar omkijken. Voor jongeren geldt dat zij lang niet altijd in hun directe omgeving 'voorbeelden' of rolmodellen treffen met wie zij zich kunnen identificeren. Daarom zijn psychisch welzijn van jongeren, zeker gezien de hogere zelfmoordpogingcijfers, en eenzaamheid onder ouderen belangrijke aandachtspunten.

Het gebruik van nieuwe technologie, apps en platforms met verzamelde data over onszelf en onze leefomgeving, beheerst in toenemende mate onze samenleving. Daarnaast zorgt de digitalisering ervoor dat iedereen met elkaar in contact kan komen en informatie wereldwijd wordt gedeeld en we elkaar steeds vaker digitaal ontmoeten. De representatie van LHBTIQ+ers in de media en de toegankelijkheid van betrouwbare informatie over seksualiteit of genderidentiteit is door alle nieuwe technologieën sterk verbeterd. Tegelijkertijd hebben deze nieuwe technieken ook een keerzijde. Cyberpesten en sexting zijn een groot probleem en jongeren op zoek naar contact zijn kwetsbaar voor volwassenen die zich verschuilen achter een valse identiteit.

De verhoudingen tussen lokale, landelijke en Europese politiek veranderen. Gemeenten krijgen meer taken vanuit het Rijk die zij op lokaal niveau moeten uitvoeren en vormgeven. Naast de WMO speelt de gemeente ook een belangrijke rol in de jeugdzorg. Jonge LHBTIQ+ers zijn kwetsbaar en verdienen goede zorg en aandacht. Niet alleen in de stad, juist ook in de kleinere kernen.

De overtuiging groeit dat economische groei niet het enige is wat de welvaart van Nederlanders bepaalt. Tot nu toe werd het bruto binnenlands product (bbp) vaak gebruikt om de welvaart van mensen te meten. Aandacht voor brede welvaart omvat alles wat mensen van waarde vinden. Naast materiële welvaart gaat het ook om zaken als gezondheid, onderwijs, milieu en leefomgeving, sociale cohesie, persoonlijke ontplooiing en (on)veiligheid. Bovendien betreft het niet alleen de kwaliteit van leven in het 'hier en nu', maar ook de effecten van onze manier van leven op het welzijn van mensen 'elders' en 'later' (toekomstige generaties).

4

Strategische lijnen en doelen

De drie strategische lijnen zijn met elkaar verbonden. Meer cohesie van de LHBTIQ+ ers door ontmoeting van de LHBTIQ+ gemeenschap van Steenwijkerland beïnvloedt de zichtbaarheid. Tegelijkertijd zorgt een grotere zichtbaarheid voor normalisatie die het makkelijker maakt om zichtbaar te durven zijn. Beide beïnvloeden ook, op termijn, de sociale erkenning die ook weer van invloed zal zijn op empowerment en zichtbaarheid.

STRATEGISCH DOEL

ONTMOETING

Het ondersteunen van individuele LHBTIQ+ personen en het bieden van ontmoetingsmogelijkheden en een (digitaal) platform waar zij zelf een sociaal netwerk op kunnen bouwen, waar ze elkaar kunnen ontmoeten en versterken.

LHBTIQ+ ERS ONTMOETEN ELKAAR.

Middelen

- Het ondersteunen van LHBTIQ+ initiatieven vanuit de gemeenschap en/of werkgroepen.
- Het organiseren of faciliteren van ontmoetingsmogelijkheden.
- Het creëren en/of uitbouwen van veilige digitale platforms.
- Het organiseren van een breed scala aan activiteiten in de regenboogweek 2021 en 2022

STICHTING REGENBOOG STEENWIJKERLAND IDENTIFICEERT ISSUES EN ORGANISEERT KENNIS, MIDDELEN EN CAPACITEIT.

Middelen

- Het versterken en verbinden van de gemeenschap, onder andere door het vinden, binden en versterken van vrijwilligers, en door zichtbaarheid te geven aan de diversiteit van het initiatief.
- Het ophalen van verhalen en issues uit de gemeenschap en het verzamelen van onderzoek en data over de positie van LHBTIQ+ers in Steenwijkerland.

STICHTING REGENBOOG STEENWIJKERLAND CONSULTEERT DE ACHTERBAN OVER DE AGENDA EN ORGANISEERT DRAAGVLAK.

Middelen

- Investeren in de band met en kennis van de achterban
- Het verstevigen van de inzet van leden van de gemeenschap door gesignaleerde problematiek te onderbouwen, onder andere door het uitzetten van polls en onderzoek.

STRATEGISCH DOEL
ZICHTBAARHEID

Het agenderen van de positie van LHBTIQ+ers in Nederland in het algemeen en Steenwijkerland in het bijzonder.

ZICHTBAARHEID VERGROTEN VAN DE LHBTIQ+ GEMEENSCHAP IN STEENWIJKERLAND.

Middelen

- De organisatie van aansprekende activiteiten met een lokaal karakter, maar bovenregionale uitstraling, zoals de Regenboogweek Steenwijkerland.
- Regionale samenwerking versterken met omliggende Regenboogsteden en -gemeenten.
- Uitbouwen social media platforms.
- Ophalen van bijzondere verhalen uit de gemeenschap en deze delen.
- Regenboogvlaggen hangen uit op diverse gebouwen en bij diverse organisaties.

STRATEGISCH DOEL SOCIALE ERKENNING

Stichting Regenboog Steenwijkerland mobiliseert gemeente, maatschappelijke organisaties, werkgevers, onderwijs en sportverenigingen om LHBTIQ+ gelijkheid te bevorderen en te borgen.

HET ONDERWIJS IS ZICH BEWUST VAN HAAR WETTELIJKE EN MAATSCHAPPELIJK OPDRACHT. SCHOLEN ZIJN VERANTWOORDELIJK VOOR HET CREËREN VAN EEN VEILIG KLIMAAT VOOR ALLE LEERLINGEN, ONGEACHT SEKSUELE VOORKEUR OF GENDERIDENTIFICATIE, MOETEN RESPECT BIJBRENGEN VOOR DIE VERSCHILLEN EN BEVORDEREN DAT LEERLINGEN DAAR NAAR HANDELEN.

Middelen

- Het uitvoeren van een onderzoek naar ervaren sociale veiligheid van jongeren in Steenwijkerland.
- Onderzoek naar gebruik lesmateriaal en de wijze waarop scholen in het primair en voortgezet onderwijs deze wettelijke opdracht borgen.
- Scholen faciliteren bij de keuze voor lesmateriaal en het bevorderen van de inzet van voorlichters.
- Uitbouwen contact met en het ondersteunen van het GSA (Gender & Sexuality Alliance) netwerk in het voortgezet onderwijs. Faciliteren van primair onderwijs in het ontwikkelen van activiteiten rondom Paarse vrijdag.'
- Samen voor Ryan project levensvaardigheden, jongeren maken een film over "anders zijn".
- Workshops op scholen voor leerlingen en ouders.

SPORTVERENIGINGEN ZIJN ZICH BEWUST VAN DE POSITIE VAN LHBTIQ+ ERS EN VOEREN INCLUSIEF BELEID.

Middelen

- Agenderen specifieke problemen van LHBTIQ+ ers binnen de sport.
- Onderzoek naar aandacht voor specifieke positie van LHBTIQ+ ers binnen de sportverenigingen en het gevoerde beleid.
- Ondersteunen van sportverenigingen bij het opzetten en uitvoeren van inclusief beleid.

WERKGEVERS ZIJN ZICH BEWUST VAN DE POSITIE VAN LHBTIQ+ERS EN VOEREN INCLUSIEF BELEID.

Middelen

- Agenderen specifieke problemen van LHBTIQ+ ers op het werk.
- Onderzoek naar aandacht voor specifieke positie van LHBTIQ+ ers binnen de werkomgeving en het gevoerde beleid.
- Ondersteunen van werkgevers bij het opzetten en uitvoeren van inclusief beleid.

MOBILISEREN VAN DE GEMEENTE

De gemeente is een cruciale actor bij het bevorderen van een inclusieve en diverse samenleving.

Middelen

- Agenderen van de specifieke omstandigheden van LHBTIQ+ ers binnen de gemeente.
- Opstellen Regenboog Manifest Steenwijkerland 2022 in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen en monitoring implementatie van maatregelen en beleid.
- Faciliteren en ondersteunen van de gemeente bij het vormgeven van regenboogbeleid.
- De gemeente voert een actief LHBTIQ+ emancipatiebeleid en draagt dat uit.

5.

Stichting Regenboog Steenwijkerland

Stichting Regenboog Steenwijkerland staat midden in de samenleving, heeft nauw en direct contact met de achterban en met maatschappelijke organisaties, werkgevers, bestuur en politiek in de gemeente. Stichting Regenboog Steenwijkerland wil op laagdrempelige wijze, dicht bij de mensen, het ondersteuningsaanbod bieden waar LHBTIQ+ ers met verschillende achtergronden behoefte aan hebben.

Mobilisatie van de LHBTIQ+ gemeenschap, ontmoeting, het vergroten van de zichtbaarheid én sociale erkenning zijn de drie strategische lijnen van waaruit beleid en activiteiten ontstaan. Het is voor Stichting Regenboog Steenwijkerland daarom van belang dat zij diep geworteld is en blijft in de lokale LHBTIQ+ gemeenschap. Dit om ervoor te zorgen dat het aanbod van Stichting Regenboog Steenwijkerland aan blijft sluiten op de behoeften van de gemeenschap. Daarom kiest Stichting Regenboog Steenwijkerland ervoor dat de werkgroepen in grote mate van autonomie initiatieven kunnen nemen en uitwerken.

Het bestuur van Stichting Regenboog Steenwijkerland is eindverantwoordelijk voor het vaststellen van het beleid, het organiseren van activiteiten en de (financiële) verantwoording hierover. Besluiten die door het bestuur zijn genomen zijn richtinggevend voor de werkgroepen. Het beleid en/of besluiten komen tot stand na consultatie van de werkgroepen en/of de achterban.

De leden van het bestuur hebben eigen verantwoordelijkheden. Voor elk van de functies binnen het bestuur (voorzitter, penningmeester, secretaris, algemeen bestuurslid) zijn competentieprofielen opgesteld. Daarnaast wordt elke werkgroep voorgezeten door een bestuursverantwoordelijk portefeuillehouder.

Binnen de werkgroepen worden activiteiten of deelbeleid ontwikkeld gericht op specifieke doelgroepen binnen de LHBTIQ+ gemeenschap, zoals jongeren of ouderen. Voorstellen vanuit de werkgroepen worden door de bestuursverantwoordelijke ingebracht in het bestuur.

Het bestuur van Stichting Regenboog Steenwijkerland legt tenminste eenmaal per jaar verantwoording af over de voorliggende periode en inventariseert wensen en ideeën voor de komende periode.

Strategisch kader

Na het eerste jaar zal er voor 4 jaar een strategisch beleidsplan worden geformuleerd en iedere vier jaar herijkt Stichting Regenboog Steenwijkerland de middellange termijn strategie in een strategisch kader. Het strategisch kader geeft richting aan het werk van Stichting Regenboog Steenwijkerland, het is de kapstok waar Stichting Regenboog Steenwijkerland haar activiteiten aan ophangt, de paraplu waaronder zij past en het cement waar zij mee samenhangt.

De werkgroepen stellen binnen het strategisch kader jaarlijks een uitvoeringsplan (jaarplan) op, dat door het bestuur moet worden beoordeeld en goedgekeurd.

6.

Maatschappelijke doelen

6.1 Agenderen en vertegenwoordigen

De agenderende en vertegenwoordigende functie van Stichting Regenboog Steenwijkerland vormt de basis van LHBTIQ+ belangenbehartiging. Deze functie is gericht op het bewerkstelligen van veranderingen in gemeente, beleid en regelgeving die voor de LHBTIQ+ gemeenschap van belang zijn.

Issues en achtergrond

We streven daarbij in het bijzonder naar een gemeente die zich inzet voor LHBTIQ+ erkenning. Een gemeente die zich bewust is van belemmeringen die LHBTIQ+ personen ondervinden in de samenleving, wat resulteert in een actief LHBTI-emancipatiebeleid dat door de gemeente wordt uitgedragen. Daarnaast zetten we in op het maatschappelijk middenveld, in het bijzonder jongeren- en welzijnswerk, onderwijsinstellingen en sportverenigingen. We streven er naar dat deze organisaties zich inzetten voor LHBTIQ+ erkenning, waardoor hun organisaties zich bewust worden van belemmeringen die LHBTIQ+ ers ondervinden en waardoor ze uiteindelijk inclusiever gaan werken. We identificeren issues die leven in de LHBTIQ+ gemeenschap, vertalen die in heldere standpunten en concrete voorstellen en consulteren de gemeenschap daarover. Samen met gemeente en maatschappelijk middenveld realiseren we onze beleidsagenda. Om dit te bereiken, agenderen we relevante kwesties met zoveel mogelijk draagvlak in het publieke domein. Deskundigheid wordt actief aangeboden aan personen, organisaties of instellingen die in de positie verkeren daadwerkelijke verandering in de gemeente te bewerkstelligen. Daarnaast spelen we in op de actualiteit. We dringen bijvoorbeeld bij gemeente en politie aan op maatregelen tegen anti-LHBTIQ+ geweld, gezien het grote aantal LHBTIQ+ers dat onveiligheid ervaart.

Verkiezingen vormen een belangrijk moment voor het agenderen van LHBTIQ+ belangen. Stichting Regenboog Steenwijkerland zet zich er voor in om volksvertegenwoordigers en kiezers te informeren over LHBTIQ+ belangen. Het Regenboog Manifest Steenwijkerland kan daarbij een belangrijke rol spelen.

6.2 De stichting als netwerk

Stichting Regenboog Steenwijkerland staat midden in de samenleving, heeft nauw en direct contact met de achterban en met maatschappelijke organisaties, bestuur en politiek in de gemeente. Hierdoor kan Stichting Regenboog Steenwijkerland op laagdrempelige wijze, dicht bij de mensen, het ondersteuningsaanbod bieden waar LHBTIQ+ ers met verschillende achtergronden behoefte aan hebben. Naast dat de samenleving verandert spelen er krachten die van invloed zijn op het functioneren van Stichting Regenboog Steenwijkerland. Stichting Regenboog Steenwijkerland heeft te maken met trends en ontwikkelingen die invloed hebben op de positie, rol en verantwoordelijkheden en aard van de inzet. Het aantrekken en binden van capaciteit (vrijwilligers) en middelen (financiering) is uitdagend. We moeten altijd blijven werken aan draagvlak en steun vanuit de lokale LHBTIQ+ gemeenschap en aan onze bereikbaarheid. Tegelijk doen specifieke groepen een meer specialistisch beroep op Stichting Regenboog Steenwijkerland om te voorzien in ondersteuning, ontmoeting en/of andere activiteiten. Dit vraagt om expertise, capaciteit en middelen van de stichting.

Om onze doelen te verwezenlijken is het onderhouden en uitbreiden van draagvlak binnen onze bestaande achterban van essentieel belang. En krijgen we als Stichting Regenboog Steenwijkerland het meeste voor elkaar met de steun van een zo groot mogelijke groep binnen de LHBTIQ+ gemeenschap.

Stichting Regenboog Steenwijkerland moet dan ook een organisatie zijn waar je steun en tijd aan wilt geven, want zonder mensen en middelen behalen we geen resultaat. Het is daarom belangrijk om ons in te zetten voor zowel de verbinding binnen onze bestaande achterban als het bereiken van een bredere groep binnen de LHBTIQ+ gemeenschap. Met verschillende activiteiten (Regenboogweek, Paarse vrijdag, Regenboog Manifest) en een sterk groeiend aantal volgers op social media bereiken we een aanzienlijke groep binnen de LHBTIQ+ gemeenschap en daarbuiten. We moeten blijven werken om meer LHBTIQ+ personen te bereiken en binden. De LHBTIQ+ers die momenteel niet (actief) betrokken zijn bij Stichting Regenboog Steenwijkerland vormen daarmee een grote potentiële doelgroep. Stichting Regenboog Steenwijkerland moet blijven werken aan haar zichtbaarheid en aan een coherente en effectieve communicatie strategie. Daarnaast moet onderzocht worden of de gemeenschap en anderen ook een rol kunnen spelen in de financiering (Vrienden van...) van de activiteiten van Stichting Regenboog Steenwijkerland.

6.3 Ontmoeting

Het faciliteren van ontmoeting van individuele LHBTIQ+ personen blijft een van de belangrijkste activiteiten van Stichting Regenboog Steenwijkerland. Mensen die hun eigen identiteit nog aan het ontdekken zijn, uitsluiting ervaren of te weinig rolmodellen zien in de samenleving, hebben veel baat bij het leren kennen van anderen met wie zij veel gemeen hebben. Volgens onderzoek van het SCP geeft 84 % van de LHBTIQ+ jongeren onder de 18 aan behoefte te hebben aan het ontmoeten van andere LHBTIQ+ jongeren.

Het bieden van ontmoetingsmogelijkheden is ook voor Stichting Regenboog Steenwijkerland zelf van groot belang, omdat we de bezoekers aan ons kunnen binden. De bezoekers van nu zijn de vrijwilligers en donateurs van de toekomst. De activiteiten gericht op ontmoeting zijn deels intern, gericht op de eigen LHBTIQ+ gemeenschap. Hiermee creëren we veilige en laagdrempelige manieren om met elkaar in contact te komen en elkaar te verrijken en te versterken. Andere activiteiten zijn juist gericht op alle inwoners van Steenwijkerland. Ten einde de zichtbaarheid te vergroten, bruggen te slaan en een positieve impuls te geven aan sociale erkenning. Fysieke mogelijkheden om andere LHBTIQ+ers te ontmoeten ontbreken in Steenwijkerland. Voor vertier en vermaak zijn LHBTIQ+ers aangewezen op plekken elders in het land. Stichting Regenboog Steenwijkerland wil die mogelijkheid dichterbij huis brengen. Soms met eigen activiteiten, veel vaker samen met regionale partners. Ontmoeting en identificatie is belangrijk. Hoewel het met de meeste jongeren goed gaat en zij in een warme gezinsomgeving opgroeien, weten we uit onderzoeken ook dat zij veel minderheidsstress ervaren, suïcide cijfers liggen onder LHBTIQ+ jongeren tot vijf keer hoger dan normaal. Veel oudere LHBTIQ+ers, opgegroeid in een tijd dat seksualiteit nauwelijks bespreekbaar was, hebben hun ware identiteit vaak verborgen gehouden. Hierdoor is het sociale isolement van LHBTIQ+ ouderen vaak aanzienlijk groter, dan dat van hun heteroseksuele generatiegenoten. LHBTIQ+ ouderen blijken meer risico te lopen op eenzaamheid en psychische problemen. Voor deze doelgroepen is empowerment en community building dan ook van belang.

Onder invloed van maatschappelijke trends en ontwikkelingen zien we dat de vraag om ontmoetingsmogelijkheden verandert. Specifieke groepen binnen onze achterban vragen om aparte mogelijkheden om personen met dezelfde achtergrond en/of issues en uitdagingen te kunnen ontmoeten. Het is belangrijk om aan deze vraag te kunnen voldoen omdat aantrekkelijke, veilige en succesvolle ontmoetingsmogelijkheden hebben voor de deelnemers.

Het aantrekken en binden van LHBTIQ+ personen aan Stichting Regenboog Steenwijkerland is van levensbelang voor de toekomst. Als de samenstelling van de vrijwilligers die zich inzetten zich spiegelt aan de diversiteit van de achterban leidt dit tot meer binding tussen de stichting en de achterban.

6.4 Ondersteunen en begeleiden

De inzet op jongeren en onderwijs is een van belangrijkste pijlers van Stichting Regenboog Steenwijkerland. Binnen de werkgroep Jongeren worden activiteiten en programma's ontwikkeld voor jongeren in het primair en voortgezet onderwijs. LHBTIQ+ jongeren ervaren spanning omdat ze moeten omgaan met minderheidsstress. Zij moeten hun weg zien te vinden binnen een school waarin zij niet de norm zijn. Dat heeft gevolgen voor hun psychisch welbevinden, leidt tot slechtere schoolprestaties en schooluitval en in het ergste geval tot suïcide. Ze hebben vaak het gevoel dat ze er alleen voor staan, juist als ze ontdekken dat ze 'anders' zijn in een omgeving die daar negatief op reageert. Het SCP heeft aan LHB-jongeren zelf gevraagd waaraan zij de meeste behoefte hebben. 84 % van hen geeft aan vooral andere LHB-jongeren te willen ontmoeten. Het faciliteren van ontmoeting is om die reden nog steeds een van de belangrijkste activiteiten van Stichting Regenboog Steenwijkerland.

Jongeren die (ook) op anderen van hetzelfde gender vallen weten dat rond hun 13^e/14^e. Soortgelijke cijfers over transpersonen geven leeftijden tussen de 10 en 13 aan. Ze blijken nog geruime tijd in de kast te blijven voor ze hier met een ander over spreken. De reden dat deze jongeren zo lang wachten is helder: seksualiteit en gender zijn heel gevoelige onderwerpen op school. Slechts 24% van de jongeren zegt dat je op school als lesbienne, homo of bi altijd open kan zijn over je seksuele oriëntatie. De helft van alle jongeren zegt moeite te hebben met openlijke uitingen van homoseksualiteit en 75% van de lesbische, homo- en bi-jongeren heeft ooit te maken gehad met pestgedrag. 'Homo' is één van de meest gebruikte scheldwoorden op de middelbare school. Zeker als jongens zich erg vrouwelijk gedragen en meisjes juist erg mannelijk, zijn ze het doelwit van negatieve uitingen. De helft van de lesbische, homo- en bi-jongeren heeft ooit aan zelfmoord gedacht. Van deze jongeren heeft 9% van de jongens en 16% van de meiden dat zelfs geprobeerd. Onderzoek laat een correlatie tussen homopesten en suïcide zien. Soortgelijke cijfers over transgender-jongeren zijn niet bekend. Kortom: op school dient nog heel wat te gebeuren voor deze een plek is waar iedereen zich in een veilige sfeer kan ontwikkelen.

Stichting Regenboog Steenwijkerland pakt dit probleem op verschillende wijzen aan. Allereerst door, al dan niet in samenwerking met het jongerenwerk van Sociaalwerk De Kop, mogelijkheden tot ontmoeting te faciliteren. Daarnaast steunt Stichting Regenboog Steenwijkerland GSA's op de scholen. GSA's blijken effectief: leerlingen met een GSA op school hebben een positievere houding t.a.v. seksuele en genderdiversiteit. LHBTIQ+ leerlingen die op een school zitten met een GSA voelen zich veiliger, komen eerder uit de kast en leveren betere schoolprestaties dan LHBTIQ+ leerlingen zonder GSA.

Met de invoering van de wet burgerschapsonderwijs zijn scholen in het primair en voortgezet onderwijs verplicht aandacht te besteden aan seksuele en genderdiversiteit. Zij worden verantwoordelijk gehouden voor een veilige leeromgeving die niemand uitsluit en iedereen respecteert. Uit onderzoek door de Inspectie van Onderwijs in 2016 blijkt dat docenten het kerndoel belangrijk vinden. Toch wordt het onderwerp slechts incidenteel en weinig doelgericht behandeld, en is het niet verankerd in het curriculum. Scholen willen wel aandacht besteden aan het onderwerp, maar weten niet hoe. Stichting Regenboog Steenwijkerland kan scholen adviseren over de inzet van leermiddelen en programma's en wil de inzet van voorlichters bevorderen.

6.5 Cultuur en geloof

Alhoewel de acceptatie van seksuele en genderdiversiteit in Nederland internationaal vergeleken groot is, zijn er ook hier bepaalde groepen voor wie deze acceptatie niet vanzelfsprekend is. Dit is met name het geval in orthodox christelijke gemeenschappen en gemeenschappen met een bi-culturele achtergrond.

LHBTI-personen uit deze gemeenschappen kampen met extra uitdagingen en verdienen de steun van Stichting Regenboog Steenwijkerland. Wij zijn er daarbij van overtuigd dat een grotere weerbaarheid en (uiteindelijk ook) zichtbaarheid van LHBTIQ+ personen in deze gemeenschappen uiteindelijk zal leiden tot een toename van de sociale acceptatie.

Onderzoek van het Sociaal Cultureel Planbureau toont aan dat Nederlanders uit diverse herkomstgroepen sterk van mening verschillen als het gaat om het goed- of afkeuren van homoseksualiteit. Marokkaanse, Turkse, Poolse en Somalische Nederlanders denken hier een stuk negatiever over dan autochtone Nederlanders. Surinaamse en Antilliaanse of Arubaanse Nederlanders denken over deze zaken positiever, maar ook onder deze groepen zijn de opvattingen negatiever dan onder de autochtone bevolking. Veel van de factoren die van invloed zijn op de ontwikkeling en ontplooiing van het individu worden bepaald door de directe omgeving, de familie en vrienden. Een negatieve houding tegenover seksuele en gender diversiteit maakt het proces van zelfacceptatie voor LHBTIQ+ personen uit deze kringen extra uitdagend. Dit wordt versterkt omdat het in de gemeenschap waar zij zich mee identificeren vaak ontbreekt aan positieve LHBTIQ+ rolmodellen.

De mogelijke gevolgen zijn sociale isolement, psychosociale en psychische problemen (o.a. depressie). Verder is er risico op huwelijksdwang en een grotere kans op geweldervaringen, vluchtgedrag en suïcide(poging). Daarbij vertellen bi-culturele en religieuze LHBTIQ+ personen die in aanraking zijn geweest met (psychosociale) hulpverlening dat zij te veel vanuit een traditioneel Nederlands kader van zelfacceptatie en 'uit de kast komen' zijn begeleid. De bestaande hulpverlening wordt door een deel van de doelgroep als onvoldoende passend ervaren.

6.6 Sociale Veiligheid

Stichting Regenboog Steenwijkerland zet zich in voor een gemeente waar LHBTIQ+ ers zich veilig voelen om zichtbaar zichzelf te zijn. Op gemeentelijk, kernen en wijkniveau moet werk gemaakt worden van een veilige omgeving voor LHBTIQ+ ers. We dringen bij politiek en politie aan op stevige maatregelen tegen discriminatie, pesten en geweld. Stichting Regenboog Steenwijkerland heeft korte lijnen met de anti-discriminatievoorziening, zodat problemen rond veiligheid snel gesignaleerd en aangepakt kunnen worden. En bovenal dat de gemeenschap weet hoe te handelen als ze een onveilige situatie meemaken en slachtoffers zich gehoord en gesteund worden.

Openbare leefomgeving

Zeven van de tien LHBTIQ+ers krijgen te maken met discriminerend geweld (verbaal en fysiek). Lesbische en biseksuele vrouwen krijgen wegens hun seksuele identiteit te maken met belediging, bedreiging, openlijke geweldpleging, zware mishandeling, vernieling, stalking en aanhoudende pesterijen. Meer dan de helft van de transgenders (54%) wordt maandelijks of vaker beledigd en/of maakte in de afgelopen 12 maanden een gewelddadig incident mee. 60% van de LHBTIQ+ers past het gedrag aan om negatieve reacties te voorkomen. Slechts 15% van de LHBTIQ+ers die te maken krijgen met discriminerend geweld doet daarvan aangifte.

Werkvloer

Er is ten aanzien van sociale veiligheid nog veel te winnen in relatie tot de werkvloer. Volgens de SER laten diverse studies zien dat lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen en transgenders een (zeer) kwetsbare positie op de arbeidsmarkt hebben. De situatie van

transgenders springt in het oog; zij kampen met een substantieel hogere werkloosheid en arbeidsongeschiktheid. Bovendien hebben zij vaker een lager inkomen dan gemiddeld.

Binnen de groep LHBTIQ+ werknemers zijn er grote verschillen in openheid op de werkvloer. 85% van de lesbische vrouwen en 78% van de homoseksuele mannen is daarover volstrekt open en 13% respectievelijk 10% heeft enkele of meer collega's geïnformeerd. Bij biseksuele mannen is slechts 13% open en is nog eens 13% dat alleen tegen enkele of meer collega's. Het blijkt dat als collega's van LHB-medewerker op de hoogte zijn, dat LHB's in dat geval meer sociale steun ervaren, gelukkiger zijn en minder burn-outklachten hebben. Opvallend is dat voor de biseksuele groep de ervaren acceptatie op het werk lager is. Zij ervaren ook beduidend meer problemen op het werk; Zij zijn minder tevreden, hebben meer conflicten, meer pestervaringen en meer burn-outverschijnselen.

Transgenders ervaren eveneens vaker problemen. 45% van de ondervraagde transgenders is niet open tegenover de collega's. Een aanzienlijk deel van hen krijgt op het werk negatieve reacties vanwege het transgender zijn. Ongeveer 20% van de transpersonen die daar conform hun genderidentiteit leeft, heeft dat in het jaar voorafgaand aan het onderzoek meegemaakt. Hier ging het eveneens meestal om afkeurende blikken en flauwe grappen.

De 'onzichtbaarheid' van LHBTIQ+ werknemers maakt het moeilijk om de knelpunten die zij ervaren aan te pakken. Het leidt tot een gebrek aan erkenning op de werkvloer. Zichtbaarder worden van de LHBTIQ+ers kan een noodzakelijke en welkome push zijn om diversiteitsbeleid specifiek gericht op LHBTIQ+ werknemers te ontwikkelen, inclusief welke rol daarbinnen is weggelegd voor LHBTIQ+ werknemers.

Sport

Het gebruik van 'homo' als scheldwoord of minachting is in de sport niet ongebruikelijk, zeker niet onder mannelijke teamsporters. Naar homo-acceptatie in de sport is een aantal onderzoeken gedaan. 87% van de verenigingssporters en 84% van de mannelijke teamsporters geeft aan het geen enkel probleem te vinden als een medesporter aangeeft homoseksueel te zijn. Tegelijkertijd geeft bijna de helft van de voetbalverenigingen aan dat homo-negativiteit in hun vereniging voorkomt. Dit is bijna vier keer zoveel als bij andere verenigingen. Als een positieve ontwikkeling mag gezien worden, dat positieve aandacht voor de acceptatie van homoseksualiteit op de goede plek terecht lijkt te komen, namelijk bij mannelijke teamsporters waar het vaakst expliciet sprake is van homo-negativiteit. Tegelijkertijd wordt gesuggereerd dat deze aandacht nog een beperkt effect heeft, waar het gaat om een daadwerkelijke afname van homo-negatieve reacties. Ook valt op dat de uitkomsten op de stelling dat scheidsrechters homo-negatieve uitlatingen zouden moeten bestraffen, minder positief zijn dan in voorgaande peilingen. Mogelijk is hier sprake van een tegenreactie op de toegenomen positieve aandacht voor homoseksualiteit en de vraag om meer homo-acceptatie.

Overall lijkt de situatie zich geleidelijk te verbeteren. Maar nog niet goed genoeg voor een gemeente waarin iedereen zichzelf moet kunnen zijn. Voor het krachtig doorbreken van negatieve stereotypering en het realiseren van een bredere acceptatie van seksuele en gender diversiteit is een lange adem nodig. Het oog hebben voor wat nodig is om een veilige en inclusieve sportverenigingen te creëren voor alle LHBTIQ+ers is essentieel, met een blijvende focus op mannelijke teamsporters.

7.

Mijlpalen 2022

Stichting Regenboog Steenwijkerland presenteert met zelfvertrouwen en trots dit strategisch plan voor de periode 2021-2022. En is inmiddels druk bezig met het plan voor 2022-2026. Dit strategisch kader is gebaseerd op ervaring, kennis, inzicht en capaciteit en komt op een moment dat Stichting Regenboog Steenwijkerland lokaal en regionaal haar positie moet pakken als invloedrijke, constructieve en progressieve maatschappelijke speler.

Die positie is nodig omdat onze samenleving verandert. Het ligt in de lijn van de verwachting dat de rol en inzet –mits goed afgestemd op trends en ontwikkelingen- meer en meer gewaardeerd zal worden en in toenemende mate zal worden beschouwd als een onmisbare kracht bij het bouwen aan een diverse en inclusieve gemeente. In dit strategisch kader is beschreven op welke maatschappelijke doelen Stichting Regenboog Steenwijkerland zal inzetten. Deze doelen worden verder uitgewerkt in jaarplannen. Daar staat beschreven welke activiteiten we implementeren om resultaten te bereiken. Binnen de looptijd van dit strategisch plan verwachten we onder andere het volgende te bereiken.

Stichting Regenboog Steenwijkerland zal meer LHBTIQ+ inwoners aan zich binden. Daarbij ligt een focus op LHBTIQ+ jongeren tot en met 18. Meer jongeren zullen bereid zijn om zich in te zetten voor anderen door mee te helpen met het organiseren van activiteiten en door zich te binden aan Stichting Regenboog Steenwijkerland. De stichting kan hierdoor verjongen en dit zal leiden tot nieuwe energie, nieuwe ideeën en meer resultaat.

Stichting Regenboog Steenwijkerland zal beter in staat zijn om duidelijk te maken wat wij doen en hoe we bijdragen aan een diverse en inclusieve samenleving. Meer mensen zullen zien dat Stichting Regenboog Steenwijkerland niet alleen opkomt voor kwetsbare LHBTIQ+ers, maar ook een invloedrijke kracht is achter een prettige, positieve en veilige samenleving die kansen biedt voor iedereen.

Stichting Regenboog Steenwijkerland zal beter in staat zijn om de brede LHBTIQ+ achterban te betrekken en te mobiliseren bij ons streven naar een diverse en inclusieve samenleving. We zullen onze achterban informeren, enthousiasmeren en tot positieve actie aanzetten. Het zal Steenwijkerland tot een betere gemeente maken, het zal ons in staat stellen om met meer aandacht en betere diensten en activiteiten meer LHBTIQ+ers te ondersteunen, betrekken en empoweren. Meer inzet, leidt tot meer zichtbaarheid, meer invloed en meer sociale erkenning.

Stichting Regenboog Steenwijkerland zal zich steeds verder ontwikkelen tot kenniscentrum en platform voor uitwisseling in gemeente en regio. Stichting Regenboog Steenwijkerland zal vaker meedenken en vormgeven aan gemeentelijkbeleid en aanbod van maatschappelijke partners, zodat dit beter aansluit op de behoeftes van de LHBTIQ+ gemeenschap.

En tot slot, Stichting Regenboog Steenwijkerland zal door ontwikkelen naar een goed op elkaar afgestemde structuur die open, positief en constructief samenwerkt. Stichting Regenboog Steenwijkerland zal een aantrekkelijke plek zijn voor vrijwilligers. Een plek die kansen en mogelijkheden biedt om te leren en bij te dragen aan een diverse en inclusieve gemeente waar alle LHBTIQ+ers zich tot hun volle potentieel kunnen ontwikkelen.